

мъ два сына, Іѡсифа и Веніаміна, ро-
 дила мъ ги Рахіль, якъ дрѹгити
 мъ четьрица сынове, Дані, Невдалімъ
 Гадъ и Асіръ роділимъ сѧ ѿ двѣти нѣ-
 гови слѹгіни. На пататъ первш сѧ
 срѹціали сасъ нѣго Інгелы Божіи, и
 той като ги видѣлъ рѣкалъ така: тази
 є войска Божія. Постѣ разбралъ Зара-
 ді брата си Ісауа, чи іди да го по-
 срѹціши сасъ четьрестотинъ мъжи. ѿ
 това сѧ тварди многѡ оуплáшилъ Іа-
 ковъ, и привѣгналъ на молитва. Ме-
 ждъ дрѹгого нѣгово моленіе говорилъ
 той камто Бога сасъ таکавъ ѡбразъ.
 Господи, азъ не самъ достойнъ на толь-
 кива големи благодѣїніята и дары,
 шо ги си показалъ на мене раба твоего.
 Постѣ това проводилъ Іаковъ бра-
 тъ си Ісауа даръ, ѡвцы, камілы, и
 магарита, и ги раздѣлилъ сичкити на
 стада. а нѣмъ шото сѧ ѿстанили, и
 тѣхъ пакъ раздѣлилъ на стада. Защо
 той думалъ въ сїбе си, ако избій Ісауа
 єдно то стадо, ато дрѹгого ше
 да ѿстаніи цѣло. Тога сѧ подирь-
 нала нѹць, кога ѿстанилъ Іаковъ са-
 мичакъ, борилса сасъ нѣго не скойси мъжъ

сасъ

т. є. є.

т. є. є.

гл. ї. в.

т. є. є.

т. є. є.